

[Helveg Petersen.]

ningsmagtens side skal trænge sig ind her på en sådan måde, at det føles som overgreb. Det er da klart, at man skal ikke påtvinge parterne bestemmelser, de føler sig utilfredse med og slet ikke accepterer, men det er netop en af kommissionens opgaver at finde frem til formuleringer og løsninger, der ikke føles på den måde.

Når det nu siges, at det er noget, parterne må afgøre indbyrdes, det skal vi overlade til dem, må man herfra have lov til at sige, at der også i høj grad er tale om spørgsmål, der vedrører samfundslivet som helhed, og mange af de forhold, der drøftes i sammenhæng med arbejdspladsernes problemer, har jo relation til lovgivningen i almindelighed, og det var det, jeg var inde på, da jeg redegjorde for, hvilke konsekvenser det kunne få for lovgivningen i øvrigt. Det, det drejer sig om — og det må dog være en hovedopgave, som vi alle kan deltage i at klare — er at bringe forholdene i arbejdslivet i bedre samklang med de demokratiske principper. Jeg tror ikke, vi er nået til vejs ende; det ville dog være mærkeligt, om den ordning, vi har nået på dette område, skulle fryses fast, og jeg tror, det er nødvendigt, at man også udefra kommer parterne til hjælp med at finde frem til nye løsninger. Det er det, jeg mener man i høj grad burde se at finde ud af gennem et kommissionsarbejde.

Jeg forstår, ministeren mener, at man nu bør indhente oplysninger og så senere tage stilling til, om der skal nedsættes en kommission. Jeg mener jo, at det netop ville være en naturlig opgave for en kommission at indsamle oplysninger, og derfor kan jeg ikke forstå, at man ikke hurtigere kan gå til nedsættelse af en kommission, hvis man i øvrigt mener, at der her foreligger virkelige problemer. Det har jeg indtryk af at ministeren mener, og derfor vil jeg alligevel fastholde, at man ikke skal vente for lang tid med at nedsætte den kommission.

Guldborg: Når det ærede medlem hr. Helveg Petersen og jeg på dette område åbenbart har meget svært ved at komme på talefod, må det nok skyldes, at vi taler helt forskellige sprog i dette spørgsmål.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at

jeg ikke på nogen måde har givet udtryk for, at der ikke er problemer vedrørende klimaet på arbejdspladsen. Det, jeg har givet udtryk for, hvad jeg gerne vil gentage, er en stadig stigende undren over, at forslagsstillerne kunne tænke sig, at de problemer, der blev remset op ved fremsættelsen, kunne egne sig for en kommissionsbehandling af arbejdspladsens problemer i videste forstand, samtidig med at man inddrager overenskomstforhold og lønforhold, industrielt demokrati og ejendomsforhold til virksomhederne og alt muligt andet i det. Det er mig stadig væk ganske overordentlig vanskeligt at forstå, hvordan man overhovedet kan forestille sig, at der er nogen som helst fornuftig mulighed for at få noget ud af en sådan kommissionsbehandling, og hvis jeg har været skarp i mine udtryk, er det altså, fordi jeg ikke har kunnet og stadig ikke kan forstå, at der er noget som helst fornuftigt sigte i det.

Jeg ser helt anderledes på den udvikling, der faktisk foregår i erhvervslivet, end det ærede medlem hr. Helveg Petersen. Det er nok også noget, vi har svært ved at komme på talefod om, for også det ser vi ud fra helt forskellige synsvinkler. Lad mig blot som eksempel nævne ordet automatisering. Dette opfattes normalt, jeg havde nær sagt følelsesmæssigt, som en forringelse af forholdene på arbejdspladsen. Man betragter det nærmest, som om det er arbejderne, der bliver automatiseret; men det reelle er, at den tekniske udvikling med de redskaber, den stiller til rådighed, den ene gang efter den anden i virkeligheden skaffer os muligheder for at fjerne ubehagelige, kedelige eller på andre måder utiltalende arbejdsopgaver fra mennesket og overlade dem til en maskine. Derfor er den fremstilling og den tanke, der ligesom ligger bag ved det ærede medlems betragtninger over udviklingen inden for erhvervslivet, nærmest i stik modsat retning af den, jeg går ud fra, og det er derfor, vi har så svært ved at forstå hinanden.

Jeg har det almindelige synspunkt — og det vil jeg gerne gentage — at jeg ikke tror meget på, at man kan få noget fornuftigt ud af det, hvis vi holder os til, at det centrale dér, hvor problemerne ligger, er klimaforholdet på arbejdspladsen. Man kan,